

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118214255
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4118214255.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: C. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q.-V. č. XXX, proti žalovanému: JUDr. Alexander Endrödy, advokát, Mostná 42, 949 01 Nitra, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou na súd dňa 06.12.2018, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata celú sumu vymoženú pri EX 206/2014, ktorú neoprávnene zdržuje a žiadal vrátiť aj nezaslúžene získanú odmenu 750 eur. Dohodnutá odmena desať percent sa vzťahovala na kompletne vymoženú exekúciu spolu s úrokmi z omeškania. Uviedol, že žalovaného splnomocnil zastupovaním vo veci vymoženia dedičskej čiastky vo výške 7 385,65 eur, ktorá mu mala byť vyplatená po neb. Antonovi Gulišovi. Žalovaný od neho nežiadal uhradiť žiadne poplatky ani zálohu, ak mu žalobca pomôže opraviť oplatenie jeho nehnuteľnosti, čo aj urobil. Postup žalovaného považoval za neprofesionálny a po zdĺhavých preťahoch zapríčinených neprofesionálnym alebo špekulatívnym správaním žalovaného ako právneho zástupcu mu bola vyplatená suma 7 386,65 eur. Dňa 20.10.2014 mu žalovaný oznámil, že mu bola istina uhradená na ním zadaný účet ako aj to, že úroky z omeškania vymáhať nemôže. Požadoval od neho 10% z vymoženej istiny spolu so zálohou na vymáhanie úrokov. Hoci pre žalobcu nevyvolal úroky z omeškania, žalobca mu 21.10.2014 odoslal na jeho účet odmenu. Úroky si vymáhal sám od roku 2013; neprítomnosť žalovaného ako právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 06.05.2013 priviedla žalobcu k zrušeniu splnomocnenia zo dňa 14.04.2010. Žalovaný ho zavádzal, trovy zastúpenia v EX 864/2010 boli exekútorom zaslané na jeho účet a žalovaný nebol kompetentný si účtovať svoje nároky.

2. Na základe uznesenia súdu zo dňa 13.12.2018, č. k. 15C/150/2018-24 žalobca doplnil žalobný návrh tak, že žiada náhradu škody, pre vedomé porušenie § 21 ods. 2 zákona o advokácii zo strany žalovaného, pretože z jeho strany ako právneho zástupcu nebola dodržaná svedomitosť, obhajoba oprávnených záujmov klienta a včasné informovanie o nových okolnostiach. Za nedodržanie základných atribútov advokátskeho kódexu si nárokuje vrátenie sumy 750 eur, uhradenej mu dňa 21.10.2014.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že s ňou nesúhlasí a uplatnený nárok neuznáva. Podľa neho žalobca absolútne nerozumie tomu, ako prebiehali súdne a exekučné konania, aké náklady vznikali, komu vymožené nároky patrili a čo je to zodpovednosť za škodu a bezdôvodné obohatenie. Okrem toho vzniesol z opatrnosti námietku premlčania vo vzťahu k sume 750 eur, uhradenej dňa 21.10.2014. Uviedol, že konal v súlade so zákonom o advokácii. Pokiaľ ide o exekučné konanie, tomu predchádzalo mimosúdne jednanie s p. C. N. o vyplatení dedičského podielu. Išlo o neformálne ústne konanie ako

aj o písomnú výzvu na zaplatenie sumy 7 385,65 eur. K uhradeniu dlžnej sumy nedošlo, žalovaný zastupovania ukončil, vyúčtoval a so žalobcom sa dohodol na uhradení odmeny za právne služby z vymožených peňazí v rámci exekučného konania. Dňa 06.12.2010 podal návrh na exekúciu, poverenie vydal súd exekútorovi JUDr. Vargovej dňa 06.04.2011. Exekúcia vedená pod sp. zn. EX 864/2010 sa vykonávala zrážkami zo mzdy vo výške 3,96 eur, pretože povinná p. Gulišová iný majetok ani príjem nemala. Hotové výdavky hradil žalovaný, žalobca mu neposkytol žiadnu zálohu na odmenu, všetko sa malo vyporiadať po ukončení exekúcie. Podľa dohody mala žalovanému zaplatiť tarifnú odmenu povinná (p. N.) a žalobca mu mal zaplatiť zmluvnú odmenu vo výške 10% z vymoženej sumy, a to z dôvodu, že všetky náklady znášal žalovaný a výsledok konania bol neistý. Vymoženú pohľadávku žiadal žalovaný poukázať žalobcovi ako oprávnenému a vymožené trovy právneho zastúpenia žiadal poukázať na svoj účet. Povinná v exekúcii - p. N., previedla v úmysle vyhnúť sa exekúcii, nehnuteľnosti v jej vlastníctve na svoju švagrinú C. C.. Zbavila sa tak majetku. Žalobca prerušil kontakt so žalovaným a až v júni 2012 sa mu ho podarilo prehovoriť, aby podal žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu. V konaní, vedenom pod sp. zn. 14C/81/2012, bol žalobca v zastúpení žalovaným úspešný a v dôsledku toho mohol exekútor postihnúť aj nehnuteľný majetok, čím došlo k záchrane vymožiteľnosti pohľadávky žalobcu z dedičského konania. Následne p. Gulišová uhradila v exekúcii sp. zn. EX 864/2010 vymáhanú sumu a trovy exekúcie. Medzičasom bol podaný dňa 26.06.2012 na súd návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 7 386,65 eur od 04.10.2010 do zaplatenia. Súd platobným rozkazom č. k. 14Ro/259/2012-16 návrhu vyhovel a tiež prebiehalo exekučné konanie EX 206/2014. V nadväznosti na to žalobca vypovedal žalovanému splnomocnenie. Žalovaný ako advokát sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ktoré by mohlo byť dôvodom vzniku zodpovednosti advokáta za škodu. Podľa žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení.

4. Žalobca v rámci repliky zo dňa 04.09.2019 uviedol, že zo strany žalovaného nebola dodržaná odborná starostlivosť podľa § 18 ods. 5 zákona o advokácii; žalovaný napriek tomu, že mal vedomosť o dedičstve, 6 mesiacov pred dobou splatnosti dedičského podielu, nezablokoval ho; záloha za poradenstvo bola dohodnutá ústne - odpracoval na jeho domu 150 hodín. V októbri 2014 ho žalovaný presviedčal, že čiastka úrokov neprevyšuje sumu pre exekúciu majetku. Dňa 20.10.2014 mu žalovaný oznámil číslo účtu, kam má zaplatiť odmenu 10% z vymoženej sumy. Žalobca mu oznámil, že mu sľúbených 10 % uhradí iba z vymoženej sumy, potom ho žalovaný odmietol zastupovať. Žalobca zaplatil žalovanému dňa 21.10.2014 sumu 750 eur a tým považoval spoluprácu za ukončenú. V roku 2015 sa žalobca od exekútora dozvedel, že si žalovaný vymáhal úroky čiastkovo, neprofesionálne. Vo vyjadrení uviedol, že si uplatňuje od žalovaného sumu 2 500 eur + 750 eur.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalobca zotrval na svojej žalobe o zaplatenie sumy 3 250 eur z dôvodu, že si žalovaný proti jeho vôli zaúčtoval odmenu, ktorá mu nepatrí. Suma pozostáva z položky 750 eur, uhradenej dňa 21.10.2014 ako odmeny za poskytnuté služby podľa dohody a sumy 2 500 eur ako úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7 385,65 eur od 10/2010 do 10/2014, ide o zaokrúhlenú sumu, ktorá je nižšia ako skutočne vypočítaná suma 2 658 eur. Žalovaný ho oklamal, pretože oni sa dohodli už dňa 24.10.2014, že ho už zastupovať nebude, žiadal od žalobcu odmenu, ktorú mu aj na základe dohody uhradil. Žalovaný pre neho robil aj iné veci v rokoch 2010 až 2013, aj ohľadne úrokov z omeškania, vybavoval i exekúciu pre žalobcu. V rámci zastupovania ho splnomocnil len prevziať peniaze, ale nemali dohodu ohľadne zúčtovania. Vyúčtovanie žalovaného je klamstvom. Žalobca zistil v roku 2015, možno začiatkom roku 2016, že žalovaný nemá nárok na odmenu, keď mu to oznámil exekútor. Z úrokov z omeškania nedostal žiadnu sumu, pričom exekútor mu oznámil, že exekúciu ukončuje, pretože ide o staré veci. So žalovaným sa pozná, je to spolužiak zo základnej školy. Vyúčtovanú sumu od neho žalovaný nežiadal a vždy mali ohľadne zastupovania ústnu dohodu. Žalobca uviedol, že sa nechcel súdiť so sestrou. Myslí si ale, že žalovaný mal dať zablokovať majetok, keď tvrdí, že mu chcel pomôcť a zastupovať ho. Podľa žalobcu si žalovaný zúčtoval aj položky, na ktoré nemal nárok, napr. na odblokovanie majetku v sume 45 eur.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že sám žalobca prišiel za ním a žiadal o pomoc. Bol ochotný mu pomôcť aj bez zaplatenia odmeny na začiatku; poplatky a ostatné výdavky financoval sám žalovaný. Sestra žalobcu chcela oklamať samotného žalobcu, zbavila sa majetku a samotný žalovaný prehovoril žalobcu, aby podal odporovaciu žalobu. Nevie, prečo žalobca vlastne žalobu podal. Nároky si voči nemu uplatnil vždy podľa zákona, nikdy od neho nevzal nič navyše, len čo mu podľa zákona a dohody patrilo. Mali medzi sebou ústne dohody, pričom dodnes mu žalobca dlží peniaze, ale nevymáha ich, pretože vie, v akej je sociálnej situácii. Podľa dohody, keďže mu žiadnu odmenu neplatil, mal prijímať vymožené

platby a z nich financoval celé právne zastúpenie a jediná odmena ako dohoda 10% z vymoženej sumy mu bola pripísaná na účet 21.10.2014. Zotrvával aj na námietke premĺčania. Uviedol, že žalobca vykonával u neho práce, ale neodborne a všetko musel dať nakoniec prerobiť. Tieto práce ale nepredstavovali odmenu za poskytnuté služby. Žalobca sa spočiatku nechcel súdiť, chcel sa dohodnúť s p. Gulišovou mimosúdne, preto tak aj žalovaný postupoval. V rámci toho vykonal aj právne úkony, za ktoré si odmenu neúčtoval.

7. V rámci záverečnej reči žalobca uviedol, že úroky z omeškania si chcel vymôcť sám, ale potom sa do toho zakomponoval žalovaný, ktorý ho sklamal. Inak by peniaze späť nežiadal. Peniaze boli z domu otca, kde sa veľa narobil a považoval to ako zásluhu za vykonanú prácu a 10 rokov čakal na to, aby mu boli vyplatené.

8. Žalovaný navrhol v záverečnej reči žalobu zamietnuť, a to pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili, a to uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. D 1588/02, potvrdenie, uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/86/2011, potvrdenie o vklade z 21.10.2014, zápisnica z pojednávania z 06.05.2013, platobný rozkaz Okresného súdu Nitra č.k. 14Ro/259/2012-16, exekučný príkaz, žiadosť žalobcu, vyjadrenie exekútora, urgencia žalobcu, odpoveď žalovaného, splnomocnenie, odvolanie splnomocnenia, platobný rozkaz Okresného súdu Nitra č.k. 17C/22/2013-59, oznámenie exekútora, vyúčtovanie exekúcie EX 206/2014, výsluchom strán sporu, ich vyjadreniami a zistil tento skutkový a právny stav:

10. Žalovaný ako advokát poskytoval pre žalobcu ako svojho klienta právne služby, vo veci vymoženia sumy 7 385,65 eur (222 500 Sk), predstavujúcej cenu dedičského podielu podľa uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 21.03.2005, sp. zn. D 1588/02, Dnot. 138/2002 (dedičské konanie po neb. Antonovi N.). Predmetnú sumu mala žalobcovi zaplatiť p. C. N. do 5 rokov od právoplatnosti uznesenia, tj. do 03.10.2010. Splnomocnenie bolo podpísané dňa 14.04.2010. Dňa 22.12.2010 vydal žalovaný potvrdenie so súhlasom žalobcu, pre jeho veriteľov, z ktorého vyplýva, že žalovaný vykonal úkony právnej služby vo veci vymoženia dlžnej sumy v rámci mimosúdneho riešenia a následne bol podaný návrh na exekúciu, ktorá bola vedená pod EX 864/2010. V rámci exekučného konania bolo zistené, že p. Gulišová previedla nehnuteľný majetok, preto bola podaná žalobcom v zastúpení žalovaným žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/81/2012, keď na pojednávaní, konanom dňa 06.05.2013, žalobca priamo na pojednávaní vypovedal plnú moc žalovanému. Následne ho splnomocnil ale na zastupovanie v exekučnej veci podľa platobného rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 05.10.2012, č. k. 14Ro/259/2012-16, ktorým súd priznal žalobcovi voči p. N. nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 7 386,65 eur. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 206/2014.

11. Dňa 21.10.2014 uhradil žalobca žalovanému sumu 750 eur ako dohodnutú odmenu podľa ústnej dohody, predstavujúcej 10 % z vymoženej sumy, ktorá bola vymožená dňa 20.10.2014 vo výške 7 385,65 eur.

12. Urgenciou zo dňa 12.10.2015 žalobca vyzval žalovaného o vyplatenie vymoženej sumy aj z exekúcie EX 206/2014. Žalovaný v odpovedi zo dňa 07.12.2015 žalovanému uviedol, že veci pre neho riešil bez uhradenia akejkoľvek zálohy a zaplatenia súdnych poplatkov - išlo o konania sp. zn. 14C/81/2012, 14Ro/259/2012, EX 864/2012, EX 206/2014. Dohodli si so žalobcom preto odmenu vo výške 10% z vymoženej sumy, keď 4 roky financoval súdne spory. Trovy konania zo súdnych sporov boli uhradené na účet žalovaného: pri 14C/81/2012 protistranou, EX 864/204 vymožené exekútorom a poukázané na účet partnerky žalobcu a EX 206/2014 sú ešte vymáhané. V EX 206/2014 bol žalovaný poverený na prijatie vymoženého plnenia ako aj na zúčtovanie jeho nárokov z prijatými financiami. Vyúčtoval si trovy v sume 582,03 eur za zastupovanie vo veci vyplatenie spoludediča, 1 019,62 eur za konanie sp. zn. 14C/81/2012 (uhradené), 465,89 eur za EX 864/2010 (vymožené a zaslané žalobcovej partnerke) a 537,75 eur za EX 206/2014 (vymožené, preplatok 842,97 eur) ako aj dohodnutú odmenu 10% podľa ústnej dohody z vymoženej sumy, a to zo sumy 7385,6 eur a zo sumy 1 150,22 eur, čo predstavuje odmenu 738,56 eur (tam je preplatok 11,44 eur a 115,02 eur z 1 150,22 eur). Podľa výsledného vyúčtovania dlžní žalobca

žalovanému sumu 308,57 eur, ktorú si ale od neho nevy máha a ani si ju neuplatnil v súdnom konaní, s poukazom na sociálnu situáciu žalobcu.

13. Z vyjadrenia JUDr. Beatrix Vargovej ako exekútora zo dňa 07.01.2016 vyplýva, že v EX 864/2010 bola vymožená suma 7 385,65 eur, trovy právneho zastúpenia boli poukázané v sume 465,89 eur na účet žalovaného. V konaní EX 206/2014 bol žalovaný splnomocnený na prijímanie vymoženého plnenia na jeho účet a k zrušeniu plnej moci došlo k 16.12.2015.

14. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

16. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

17. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej ako zákona o advokácii), advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

18. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

19. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

20. Podľa § 20 ods. 1 zákona o advokácii, každý má právo na poskytnutie právnych služieb a môže o ne požiadať ktoréhokoľvek advokáta.

21. Podľa § 24 ods. 1 zákona o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

22. Podľa § 24 ods. 2 zákona o advokácii, advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov.

23. Podľa § 24 ods. 3 zákona o advokácii, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

24. Podľa § 26 ods. 1 zákona o advokácii, advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

25. Podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

26. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej ako vyhlášky), pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát

dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky, zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

27. Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky, spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa odseku 2 môžu byť kombinované.

28. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky, podielová odmena sa môže dohodnúť vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil.

29. Podľa § 7 ods. 2 vyhlášky, maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom.

30. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný zastupoval ako advokát žalobcu ako svojho klienta tak v súdnych konaniach (sp. zn. 14C/81/2012, 14Ro/259/2012) ako aj v exekučných konaniach (EX 864/2012, EX 206/2014). Medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi nimi existovala dohoda o podielovej odmene, a to vo výške 10% z vymoženej sumy. Vyplývalo to aj z vyjadrenia žalobcu z 12.10.2015, kde uviedol, že žalovanému uhradil dohodnutú čiastku za právne úkony (10% z vymoženej 1. istiny) dňa 21.10.2014 vo výške 750 eur. Následne začal tvrdiť v konaní, že ho žalovaný sklamal a záúčtoval si voči nemu odmenu, ktorá mu inak nepatrí. Súd zistil, že žalovaný vykonal úkony právnej služby na základe ústnych dohôd, pričom len v prípade vymoženia pohľadávky 7 385,65 eur s príslušenstvom mal so žalovaným dohodu aj o podielovej odmene. Podľa § 24 ods. 1 a 3 zákona o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu, a to podľa dohody advokáta a klienta, inak za tarifnú odmenu. Žalovaný v priebehu sporu nepreukázal, že by žalovanému uhradil okrem sumy 750 eur nejakú inú sumu, preto súd si osvojil tvrdenie žalovaného, že všetky výdavky hradil žalovaný pre žalobcu zo svojho a poskytoval mu právne služby bez predavku. Na základe toho je zrejmé, že žalovanému ako advokátovi vznikol nárok na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby vo veciach, v ktorých žalobcu zastupoval. Pokiaľ ide o to, či úkony právnej služby vykonal s odbornou starostlivosťou a či mu za ne patrí odmena, súd poukazuje na to, že v spore nebolo preukázané zo strany žalobcu, že by tomu tak nebolo. Súd na tomto mieste poznamenáva, že skutočnosť, či žalovaný ako advokát konal v rozpore so zákonom o advokácii a ostatnými súvisiacimi predpismi, je oprávnená posúdiť a riešiť len Slovenská advokátska komora ako stavovská organizácia.

31. Dôkazné bremeno tvrdenia bolo v tomto spore na žalobcovi. Tvrdil, že mu vznikla škoda, pričom pri jej uplatnení musia byť splnené zákonom stanovené podmienky, a to: protiprávnosť úkonu, ktorá spočíva v porušení právnej povinnosti, pričom o takýto prípad ide vtedy, ak dôjde k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré má škodca zachovávať. Toto konanie musí byť poškodeným preukázané takisto ako vznik škody ako aj príčinná súvislosť - kauzálny nexus medzi porušením povinnosti a škodou. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu ako aj príčinnej súvislosti spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Nestačí len pravdepodobnosť, ale vyžaduje sa ich hodnoverné preukázanie. Existencia príčinnej súvislosti je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. Za preukázanú ju pritom možno považovať iba vtedy, ak z vykonaných dôkazov vyplýva (je bezpečne zistené), že v prípade absencie protiprávneho konania (opomenutia) by k vzniku škody nedošlo. Príčinou vzniku škody totiž môže byť iba taká okolnosť, bez ktorej existencie by nenastal škodový následok, pričom hoci nemusí ísť o príčinu jedinú, je nevyhnutné, aby išlo o príčinu podstatnú, ktorá má priamu vecnú súvislosť so vznikom škodového následku.

32. Žalobca podľa záveru súdu neunesol dôkazné bremeno v tomto spore a nepreukázal ani porušenie povinnosti žalovaným, a ani príčinnú súvislosť. Za škodu považoval sumu, vyčíslenú spolu vo výške 3 250 eur, z toho sumu 750 eur ako odmenu za poskytnuté služby podľa dohody a sumu 2 500 eur, predstavujúcu výšku úrokov z omeškania, ktorá mu mala byť vyplatená za oneskorené vyplatenie dedičského podielu. Vzhľadom na to, že žalobca žalovanému okrem sumy 750 eur neuhradil žiadnu

inú sumu za poskytovanie právnych služieb a ním uvádzané skutočnosti o tom, že si niečo u neho odpracoval, súd nepovažoval vo vzťahu k advokátskym predpisom za dôvodné, mal žalovaný nárok na vyplatenie odmeny (tarifnej a podielovej z vymoženej sumy), ktorú si aj uplatnil tak v rámci súdnych ako aj exekučných konaní.

33. Okrem toho súd uvádza, že žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, s ktorou sa súd tiež mal povinnosť vyporiadať. Žalobca uviedol, že v roku 2015, možno začiatkom roku 2016 zistil, že žalovaný nemá nárok na odmenu, pretože z úrokov z omeškania mu žalovaný neposlal žiadnu sumu. V spojitosti s tým mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že sumu 750 eur zaplatil podľa žalobca podľa ústnej dohody so žalovaným a ten má na jej zaplatenie nárok. Pokiaľ ide o zvýšnú sumu 2 500 eur, i keď žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, súd zdôrazňuje, že návrh na zmenu žaloby podal na súd dňa 04.09.2019.

34. V ustanovení § 106 Občianskeho zákonníka sa využíva kombinácia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty a trojročnej, resp. desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty. Pre vzťah týchto lehôt je charakteristické, že ich plynutie je komplementárne. To znamená, že okamih, v ktorom mohol oprávnený subjekt uplatniť právo po prvýkrát, sa zásadne definuje momentom nadobudnutia subjektívnej vedomosti oprávnenej osoby. Od tohto okamihu začína plynúť dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde. Táto subjektívna premlčacia lehota však plynie v rámci lehoty objektívnej. Objektívna premlčacia lehota začína plynúť od právnej udalosti zakladajúcej nárok oprávneného (poškodeného), ktorou je v tomto prípade škodná udalosť. Ako už bolo uvedené, začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty závisí od nadobudnutia vedomosti oprávneného subjektu zákonom predpokladaných skutočnostiach.

35. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca ako prípadný poškodený nadobudol vedomosť o škode potom, čo mu stav veci ozrejmila exekútor jej prípisom z 07.01.2016; je to zrejme aj z jeho vyjadrenia na pojednávaní zo dňa 25.06.2020. Subjektívna premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr od 08.01.2016, žalobca ako poškodený mohol uplatniť právo po prvýkrát teda dňa 08.01.2016, tj. momentom nadobudnutia subjektívnej vedomosti ako oprávnenej osoby o vzniknutej škode. Od tohto okamihu začala plynúť dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde, ktorá mu uplynula dňa 08.01.2018. Pretože návrh na zmenu žaloby (rozšírenie žalobného návrhu o 2 500 eur) bol podaný na súd dňa 04.09.2019, je zrejme, že jeho nárok je premlčaný a na námietku premlčania súd musí prihliadnuť. V prípade akýchkoľvek pochybností o tom, že na strane žalobcu nie je subjektívna vedomosť ako poškodeného preukázateľná, súd poukazuje na to, v prípade náhrady škody § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovuje objektívnu časovú hranicu, ktorú premlčacia doba nesmie prekročiť (objektívna premlčacia doba). Z vyúčtovania exekútora ku konaniu EX 206/2014 zo dňa 05.08.2015 vyplýva, že ku dňu 05.08.2015 boli vymožené sumy 1 150,22 eur ako istina, 230,50 eur ako príslušenstvo a trovy súdneho exekútora. Suma 465,89 eur, na ktorú tiež žalobca poukazuje ako na odmenu, ktorá žalovanému podľa neho nepatrí, súd z vyjadrenia exekútora zo dňa 07.01.2016 zistil, že bola poukázaná žalovanému dňa 17.10.2015 ako trovy právneho zastúpenia, ktoré v exekúcii ako dôvodne uplatnené vymohla. Práve to je suma, predstavujúca tarifnú odmenu, na ktorú má advokát nárok vždy a popritom sa môže s klientom advokát dohodnúť aj inej forme odmeny, pričom jednotlivé formy sa dajú aj kombinovať. Práve pri vymáhaní dlžnej sumy sa strany sporu dohodli na takejto kombinovanej odmene, tj. žalovanému vznikol nárok na tarifnú odmenu a podielovú odmenu vo výške 10% z vymoženej sumy, pričom žalobca mu takto uhradil už spomínaných 750 eur.

36. Práve deň 17.10.2015, kedy mala byť suma 465,89 eur uhradená zo strany exekútora žalovanému, je dňom, keď došlo k udalosti, z ktorej by (ak by to inak žalobca preukázal) škoda žalobcovi vznikla a je preto aj udalosťou rozhodnou pre začiatok plynutia 3-ročnej objektívnej premlčacej doby ohľadne sumy 465,89 eur. Jej posledný deň pripadol na deň 17.10.2018. S poukazom na to je zrejme, že nárok žalobcu je potrebné považovať v celom uplatnenom rozsahu 2 500 eur za premlčaný. Okrem toho, všetky platby, vymožené exekútorom v konaní EX 206/2014, boli od 16.12.2015, po zrušení plnej moci v prospech žalovaného, podľa vyjadrenia exekútora zasielané na účet, uvedený žalobcom.

37. Na základe toho súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Podľa čl. 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

41. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, ale trovy konania si neuplatnil, pretože mu žiadne ani nevznikli. Súd na základe toho, že žalovanému žiadne trovy konania ani zo spisy nevyplývali, rozhodol tak, že mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) .